

Štoreški ŽELEZAR

LETO XXIV

1984

JUNIJ

ŠT. 12

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

Informativni dan Železarne Štore na RAST – YU 84

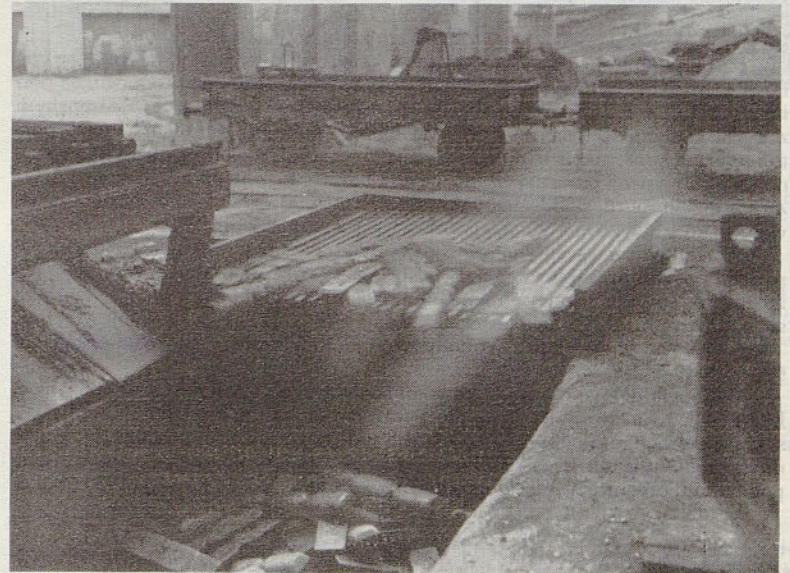
Železarna Štore je imela v okviru Jugoslovanske razstave inovacij RAST YU 84 svoj informativni dan, na katerem se je zbralo okrog 50 povabljenecv iz delovnih organizacij, javnih sredstev informiranja, ter družbeno političnega življenja občine RIJEKA.

Najprej je tov. HALER FERDO predstavil delovno organizacijo in njene razvojne načrte. V nadaljevanje je tov. MACKOŠEK MARJAN podal oceno stanja inventivne dejavnosti v Železarni Štore in predstavil aktivnosti, ki se vršijo v društvu DIATI Žel. Štore. Oba referata je tov. TRATNIK GO-RAZD podkrepil s statističnimi podatki iz področja inventivne dejavnosti Žel. Štore. Po tem delu je dr. SICHERL skupaj s sodelavci iz Železarne Štore predstavil projekt novega rekuperatorja za livarno II.

V razpravi, ki se je razvila po referatih je bilo poudarjeno, da je inventivna dejavnost v Žel. Štore izredno dobro razvita in lahko služi za ugled vsem ostalim. Poudarjeno je tudi bilo, da je potrebno čim prej rešiti problem nekaterih sistemskih vprašanj obračunavanja dohodka oz. čistega dohodka (izvršni predpisi) predvsem z namenom, da bo mogoče inovacijske procese vtakati v vse sredine.

Na koncu so si vsi povabljeni ogledali še razstaveni prostor Železarne Štore, kjer so pokazali izreden interes za prikazane dosežke iz področja inventivne dejavnosti.

Mackošek Marjan dipl. ing.

Inovacija iz TOZD Elektroplavž – naprava za čiščenje grodlja, avtorja Janžekovič Srečka, ki je bila predstavljena na RAST-YU 84

DOBITNIKI PRIZNANJ RAST – YU 84

Na RAST-YU 84, ki je bil na Reki so bila podeljena tudi priznanja Železarni Štore za inovacijske dosežke in sicer:

Zlata plaketa RAST-YU 84

je bila podeljena za inovacijo: Sevalni in konvekcijski rekuperator z dodatnim izkoriščanjem toplote, avtorjev dr. Bogdana Zicherla, dr. Tomaža Kolenka oba iz metalurškega inštituta ter Veber Zorana dipl. ing., Strohmeier Mirka, dipl. ing., Markovič Zvoneta dipl. ing. in Basle Ivana ing. iz Železarne Štore.

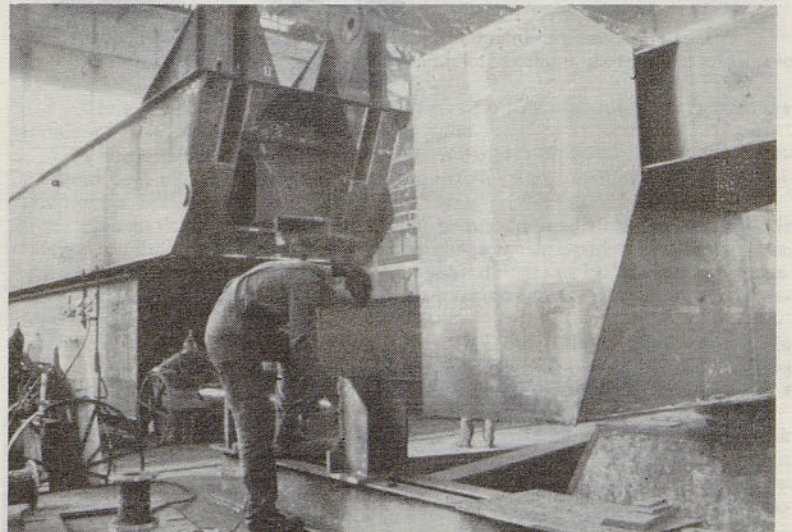
Srebrna plaketa RAST-YU 84

je bila podeljena za inovacijo: domača izvedba ravnalnega stroja, avtorjev Trafela Franca ing., Marolt Borisa dipl. ing., Hiti Edvarda, Bevc Franca in Ogradi Janeza.

Vsem avtorjem nagrajenih inovacij iskreno čestitamo. V naslednjih številkah našega časopisa bomo predstavili podrobneje obe nagrajeni inovaciji in njihove avtorje.

PREDSTAVLJAMO VAM DELOVNI KOLEKTIV MARIBORSKE METALNE

V današnji številki vam predstavljamo delovno organizacijo Metalna iz Maribora, ki je glavni nosilec izgradnje naše investicije razširitev kapacitet proizvodnje in predelave jekla. Na ta način upamo, da bomo našim sodelavcem prikazali delovno organizacijo, ki bo naslednjih nekaj let prisotna pri izgradnji naše investicije.

Motiv iz proizvodnje v Metalni

(Nadaljevanje na 2. strani)

4. julij Dan borca

*Vsem sodelavcem čestitamo
za praznik 4. julij*

Obenem pa vse člane kolektiva vabimo na tradicionalno srečanje pri Vrtničevem domu na Svetini v sredo 4. julija 1984

(Nadaljevanje s 1. strani)

Delavcem železarne Štore se predstavlja ...
Metalna – eden temeljnih kamnov slovenske strojegradnje

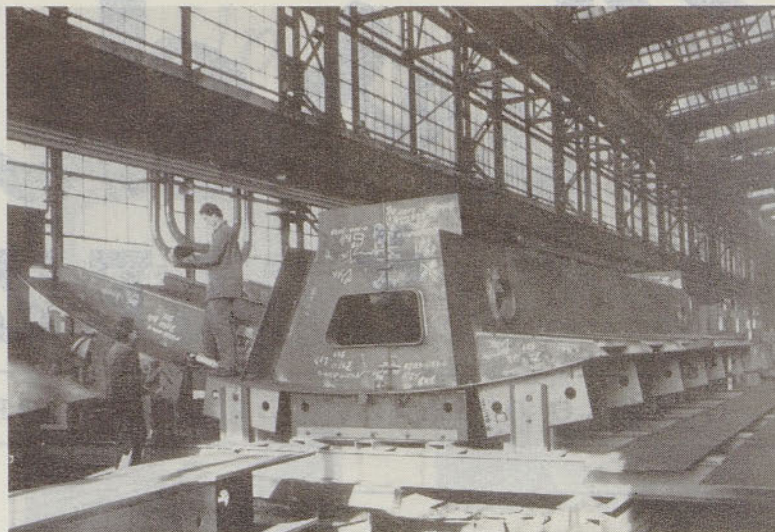
Z ODLOČNIMI KORAKI V PRIHODNOST

Žerjavi, stiskalnice, avtodvigala, procesna oprema, kmetijska mehanizacija, lahke konstrukcije, energetska oprema – to so le nekateri simboli mariborske Metalne, ki že leta nazaj izredno uspešno in v obojestransko zadovoljstvo sodeluje z železarno Štore. Pravzaprav ni večjega objekta v Jugoslaviji, kjer ni pomagala roka delavca, zaposlenega v Metalni. Po vsem svetu si je ta 4000-članska mariborska delovna organizacija pridobila velik ugled, kar dokazujejo hidromehanska in investicijska oprema na Bližnjem in Srednjem Vzhodu, v Južni Ameriki, Afriki, pristaniški in ladjedelniški žerjavi v Sovjetski zvezi, Poljski, Egiptu, Indoneziji, skratka, v šestih desetletjih svojega obstoja je Metalna pripomogla, da so stroji zamenjali na tisoče rok, da je končno posvetila žarnica tudi v najbolj oddaljenih krajih. Lahko bi rekli: jeklo je oblikovalo ljudi, ko so ljudje oblikovali jeklo ...

Začetki os bili skromni. Kmalu potem, ko so utihnili topovi prve svetovne vojne, je iz delavnice z gradbišča hidroelektrarne Fala nastala delniška družba pod imenom Splošna stavbena družba. Tega leta (1920) je v delavnici na tezenskem zemljišču delalo 160 delavcev in 26 uslužbencev, letno pa so izdelali le borih 1500 ton železnih konstrukcij. V letih po prvi svetovni vojni se je obseg proizvodnje stalno večal, novi stroji pa so prinašali lepe dobičke. Ob kriznih obdobjih so se delavci zaradi nizkih mezd, slabih delovnih pogojev in težkih življenjskih razmer začeli vključevati v stavkovna gibanja (veliki stavki v letih 1924 in 1926).

V začetku druge svetovne vojne je proizvodnja zamrla, mnogi zavedni delavci so odšli v partizane. Viktor Kager, Ernest Napas, Ciril Cence, Martin Konšak in Peter Rupret, to so le nekatera imena med tisočimi, ki so darovali svoja življenja za svobodo, v vojni vihrji so tako ugašala življenja mnogih delavcev današnje Metalne. Tudi delavnice so dočakale osvoboditev popolnoma opustošene, ostale so le ruševine.

V mnogih delovnih akcijah po vojni so delavci obnovili porušene delavnice, leta 1949 je tovarna dobila novo ime Tovarna metalnih konstrukcij Franc Leskošek, s prostovoljnim delom pa so zgradili tudi Kagerjev dom na Pohorju. V zgodovini podjetja je bilo leto 1950 eno najpomembnejših prelomnic, med prvimi gospodarskimi organizacijami v Jugoslaviji so v Metalni že 20. februarja 1950 obliko-

Zapornice za Irak

vati prvi delavski svet. Današnje ime je podjetje dobilo leta 1954, ko je pričela obratovati tudi nova mehanična delavnica. Obrat v Krmelju, ki se je pozneje oblikoval v temeljno organizacijo, se je priključil leta 1963, tovarna pa se je ponovno razširila še leta 1970 s priključitvijo novega obrata gradbene opreme na Senovem.

Leta 1974 so se oblikovale temeljne organizacije TIO (Tovarna investicijske opreme), MIO (Montaža investicijske opreme), TKM (Tovarna kmetijske mehanizacije, danes MRM – Metalna RAU Maribor), TGO (Tovarna gradbene opreme Senovo), TLK (Tovarna lahkih konstrukcij Krmelj), DS (Družbeni standard) in delovna skupnost skupnih služb. Pozneje so se oblikovali še štirje tozdi, RRI (Razvojno-raziskovalni inštitut), PSD (Preskrba sredstev dela) SERVIS in Inženiring, nazadnje pa še nova delovna skupnost kontrole kakovosti in Interna banka.

Samoupravno in poslovno povezovanje z drugimi podobnimi organizacijami združenega dela se je pričelo izredno razvijati delavski svet DŽ je 11. marca 1974 sprejel sklep o vključitvi v sozd slovenskih strojegradenj. Delovna organizacija ali posamezne temeljne organizacije so člani številnih poslovnih združenj, kot so Agros, Rudis, Smelt, Jumel in drugi.

V zadnjih letih je Metalna eden največjih izvoznikov na mariborskem področju. Izvažata predvsem hidromehansko opremo, transportne naprave, procesno opremo in preoblikovalne stroje, doma in na tujem gradi številne objekte, predvsem hidroelektrarne termoelektrarne, jezove, cevovode, številne delovne in transportne stroje in končno tudi kompleksne objekte, kot sta tovarni sladkorja v Ormožu in Virovitici. Tudi v tujini je Metalna prodrla na svetovni trg, hidroelektrarni Tarbella v Pakistanu in Hemrem Dam v Iraku sta samo med zadnjimi podvigi. Danes ima Metalna največja gradbišča v Iraku (HE Haditha), Egiptu (Asuan) in Bangladešu. Vendar pa veliki delovni uspehi niso uspavali nikogar, velika pozornost je posvečena družbenemu standardu delavcev. V zadnjih petih letih so kupili kar 165 stanovanj in tako rešili skoraj 400 stanovanjskih problemov. Obnavljajo prostore družbene prehrane in stalno povečujejo počitniške kapacitete.

Srednjeročni in dolgoročni načrti temeljijo na trdnih programskih izhodiščih (8 % rast proizvodnje, 7 % rast dohodka in 2 % rast zaposlenosti), od začetne proizvodnje jeklenih konstrukcij za mostove in industrijske hale pa še dopolnjujejo obstoječe in uvajajo nove programe z vse večjim vključevanjem razvojno-raziskovalnega, projektantskega in tehnološkega znanja. Prav procesna oprema, oprema za energetske objekte, avtodvigala, preoblikovalni stroji in oprema za gradbeništvo so nosilci investicijskega razvoja v naslednjem obdobju.

Strojegradnja je ena najpomembnejših nosilk razvoja našega gospodarstva, hrbtenica, kot pogosto slišimo, zato delavci Metalne čutijo toliko večjo odgovornost pri svojem delu.

Delo delegacij

V mesecu maju so se sestale konference delegacij SIS Invalidsko pokojninskega zavarovanja, Posebne raziskovalne skupnosti in Zbora združenega dela.

Se nadalje ugotavljamo neresnost delegatov. Sej konferenc se ne udeležujejo, prav tako niso toliko zavestni, da bi se vsaj opravičili če so službeno zadržani ali kako drugače.

V mesecu juniju bomo organizirali kratek razgovor z vsemi vodji delegacij SIS in vodji konferenc delegacij ter DPO, da se bomo dogovorili kako bomo v bodoče pristopili bolj resno k delegatskemu sistemu.

Na konferencah delegacij so obravnavali gradiva za sejo skupščin v Celju. Delegati konferenc delegacij Invalidsko pokojninskega zavarovanja in Posebne raziskovalne skupnosti na gradiva niso imeli pripomb oz. predlogov.

Delegati zbora združenega dela so podali naslednje pripombe: Strinjamo se z oceno v poročilu, da bi bilo nujno boljše stimuliranje študija na VII. stopnji strokovne izobrazbe. Prav tako pa smatramo, da bi bilo potrebno študij ob delu bolje stimulirati.

V občini Celje bi bilo potrebno sprejeti ukrepe za zmanjšanje porabe energije in to predvsem z uporabo izolacijskih materialov. Zato bi bilo potrebno zagotoviti dostopnejšo ceno teh materialov. Primerne pa bi bile tudi olajšave pri davku ob nabavi teh materialov.

Ocenjujemo, da bi se moral dosledneje upoštevati in izvajati zakon o varstvu voda. Zanima pa nas tudi, kdaj se bo izvajala regulacija Voglajne v Štorah, ki ni bila realizirana v preteklem obdobju.

Planinšek Slava

Žerjav narejen v Metalni Maribor za luko Bangladešu

Iz naših temeljnih organizacij

V tej številki pričenjamo z objavo aktualnosti iz posameznih TOZD. S tem bomo skušali prikazati problematiko posameznih delovnih sredin najširšemu krogu delavcev. Za začetek objavljamo prispevke iz TOZD Valjarna I, Energetika in MO.

Aktualno iz Valjarne I

Na izziv področja za samoupravljanje in informiranje bom poskusil v kratkem podati aktualno problematiko iz dogajanja v TOZD in proizvodna prizadevanja delavcev naše TOZD.

Trenutno tečejo aktivnosti na pripravah za redni letni remont, ki bo v času od 25. 6. do 9. 7. 1984.

V času remonta se bodo poleg običajnih vzdrževalnih del vršila nekatera večja dela oziroma posegi kot:

- sanacija temelja transmissijskega ležaja na predprogi,
- izdelava temeljev in montaža nosilne konstrukcije za 5 ton Demag nad fino progo,
- pripravljala dela za izdelavo temeljev nove kalibrirane stružnice PA 900 – POTISJE ADA,
- menjava glavnega 900 kW pogonskega elektromotorja fine proge,
- adaptacija prostorov vodstva TOZD in pridobitev sejne sobe za potrebe družbeno političnih organizacij TOZD.

Vzporedno s temi aktivnostmi trenutno tečejo oziroma so že zaključeni zbori po posameznih izmenah, kjer smo potrjevali:

- Plan investicij DO za leto 1984,
- Finančni plan DO in SOZD za leto 1984,
- Predlog za uvedbo stimulacije za preseganje planskih ciljev za leto 1984.

Ko tole pišemo že lahko iz razprav, ki so potekale na vseh treh izmenah najbolj kritično in tudi najbolj aktivno po predlogu za uvedbo stimulacije ugotovimo, da so vsi trije za DO pa tudi našo TOZD pomembni osnutki potrjeni in da proizvodna prizadevanja že stremijo k doseganju teh ciljev.

Upamo, da bomo ob dobro vzdrževanih osnovnih agregatih v mesecu juniju dosegli ali celo presegli planske zadolžitve, to je 2.400 ton učinkovite proizvodnje, od tega več kot 50 % (1.234 ton) profilov za izvoz, 319 ton specialnih profilov in 681 ton za nadaljnjo predelavo v jeklovleku.

Za domače kupce, zaradi intenzivnega izvoza, dejansko ostajajo minimalne količine, zato se pritisk na naš proizvodni program in s tem zahteve za več in bolj stopnjujejo iz dneva v dan.

Ob znani tehnologiji dela v valjarni Ipa se zlasti v teh dneh znova srečujemo s problematiko pomanjkanja delovne sile.

Zaradi težine dela nam v teh mesecih bolniški izostanki nadpovprečno rastejo, ob tem pa so prisotni tudi stalni pritiski delavcev po koriščenju ostalega dela LD.

Stalež aktivno prisotnih na delu je v teh mesecih pod normalo, kar ima izredne negativne efekte:

- na količino in kvaliteto proizvodnje,
- na medsebojne odnose med samimi delavci in vodilno in vodstveno strukturo v TOZD.

Kljub temu, da smo na te stvari pravočasno opozarjali na samoupravnih organih TOZD z namenom, da bi se v zgodnje spomladanskih dneh stalež zaposlenih naj namenoma za določeno število delavcev presegal, smo v trenutni situaciji, ob še dodatno povečani fluktuaciji zaposlenih, ponovno v istih težavah.

Nastalo situacijo rešuje operativno vodstvo posameznih izmen samoiniciativno s svojo aktivno vključitvijo v proizvodni proces, kar je že imelo in še lahko ima posledice na kvalitetnem in organizacijskem področju vodenja, in se sprašujemo kako dolgo si lahko pred tem dejstvom zastiramo oči.

Naš namen ni, da bi se spuščali v kadrovsko politiko DO, vendar v dani situaciji, ko vsi želimo in moramo narediti več in boljše, trenutno vidimo možnost v zagotovitvi optimalnih pogojev dela s strani vzdrževalne in kadrovske funkcije.

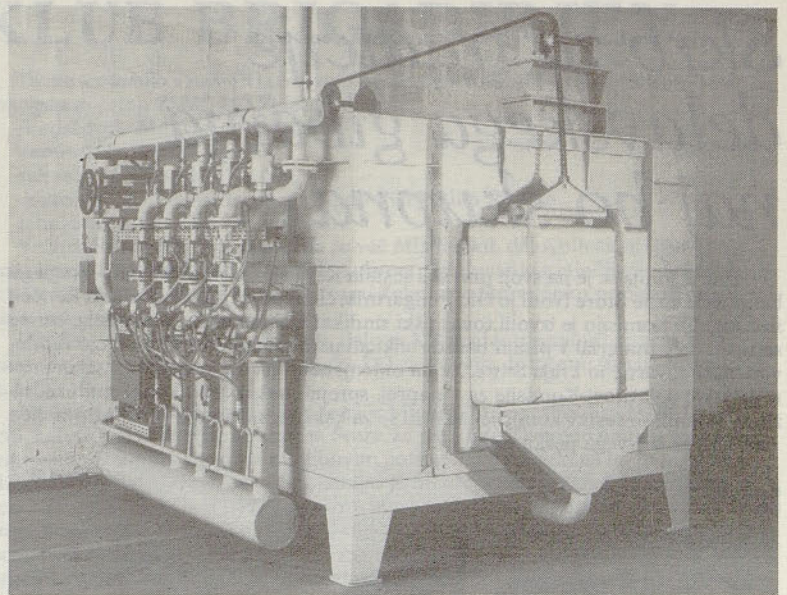
Optimaliziranje teh dveh funkcij bo zagotavljalo več kot normalno obratovanje valjarne brez potrebnih pritiskov po dodatnem delu na proste sobote, ki si jih v resnici na ljubo delavci valjarne I ob takih rezultatih ne želimo.

Manj znano o TOZD Energetiki

Z razvojem tehnologije v Železarni Štore so se postopoma uveljavile v energetiki aktivnosti, ki pa so širšemu krogu manj znane. S pričujočim zapisom želimo predstaviti te manj znane dejavnosti v TOZD Energetika.

INŽENIRING

V januar 1978 segajo prvi začetki dela oddelka Inženiring gorilniki, ki je v prvih letih vodil proizvodnjo, prodajo in montažo le industrijskih plinskih gorilnikov, ki bazirajo na lastnem patentu (za katerega doslej avtorji niso prejeli nikakršne odškodnine). Z našimi gorilniki je opremljen Litostroj, Cinkarna, Unior, pa Đuro Đaković v Slavonskem Brodu, 14. Oktobar v Kraljevu in železarne od Raven preko Siska, Nikšiča do Skopja. V zadnjih letih pa plasiramo že kompletna ogrevalna mesta za ponovne in kompletne peči. Naši gorilniki obratujejo tudi v Avstriji!

Kovaška peč 1500 kg/uro postavljena leta 1983 v industriji 14. oktobar v Kruševcu

TLAČNE POSODE

V TOZD Energetika skrbimo tudi za redno dopolnjevanje centralne kartoteke matičnih listov za nove tlačne posode in za izvajanje rednih pa tudi izrednih pregledov tlačnih posod.

Kaj pa je tlačna posoda?

Tlačna posoda je posoda, katero polnimo z zrakom ali drugim plinom z nadtlakom večjim od 1 bar ali v kateri lahko nastane nadtlak večji od 1 bar (1 atn).

Vsako novo tlačno posodo smo ob montaži dolžni prijaviti energetski inšpek-ciji.

RADIOAKTIVNE SNOVI

Z vzdrževanjem merilne sonde v kupolki, je merilna služba – MRA prevzela tudi skrb za predpisane ukrepe pri ravnanju z radioaktivnimi snovmi.

EKOLOGIJA

Skrb in kar je še bolj važno – poslušaj za čisto okolje sta v Železarni Štore prisotna že dalj časa. Že z postavitvijo elektroplavja je bila zgrajena čistilna naprava za čiščenje odpadne vode od čiščenja plavznega plina, ki pa zaradi mnogoterih težav ni dolgo delovala. Z izgradnjo nove valjarne in jeklarne pa je bila zgrajena tudi čistilna naprava za škajno vodo iz valjarne, ki je kasneje prevzela tudi škajno vodo iz jeklarne. Pomembno pa je, da je oskrbovanje obratov v Štorah II izvedeno v zaprtih krožnih sistemih.

Opazno zmanjševanje onesnaževanja Voglajne pa je bilo doseženo s postavitvijo čistilne naprave l. 1981 v starem delu železarne.

Projekt za povečanje proizvodnje jekla, ki smo ga pričeli izvajati, obsega tudi podvojitve kapacitete čistilne naprave za vodo.

Energetiki skrbimo tudi za redno obratovanje čistilne naprave za čiščenje dimnih plinov iz jeklarne. Zadnje leto pa opazujemo precej neznosne »dimne signale« iz jeklarne, ki sporočajo da nekaj ni v redu. Je res, da so ti signali močnejši ob sobotah in nedeljah?

Poleg čiščenja odpadnih vod in dimnih plinov obsega ekologija tudi ravnanje s trdnimi odpadki, ki postaja zadnje čase čedalje trši oreh.

Logar Viktor, dipl. ing. met.

Kratko poročilo o stanju MO

Značilno za poslovanje v prvih petih mesecih v TOZD MO je:

- Proizvodnja obdelanih ulitkov je na dinamičnem planu.
- Proizvodnja valjev ima 100 ton izpada, kar pomeni, da je plan dosežen le 93 %.

– Obdelanih je bilo precej storitev, ki pa niso bile planirane. Preračunano v tonažo bi te storitve znašale za ca. 80 ton valjev.

– V mesecu januarju plan ni bil dosežen zaradi pomanjkanja surovih valjev medtem ko je v naslednjih mesecih zalog surovih valjev dovolj oziroma celo nadpovprečno.

– Plan na valjih je bil dosežen v februarju, marcu in aprilu. V mesecu maju je bila proizvodnja valjev dosežena 84 % oziroma je znašal izpad 48 ton. Izpad je nastal zaradi izjemoma majhnega števila delovnih dni (samo 19), kar pa pri planiranju dinamičnih planov nismo upoštevali. Delno bo izpad pokrit s preseganjem plana v mesecu juniju.

– Vseskozi, od februarja dalje, nam zaradi odhoda v JLA močno primanjkuje delavcev. Trenutno imamo 12 delavcev manj kolikor jih plan zahteva, kar znaša 5,5 %. Zaradi znanega zakona o obdavljenju nadur nismo mogli pokriti izpada z nadurami.

– Motnje v proizvodnji povzročajo tudi urgence kupcev, ko moramo na pritisk kupcev proizvodnjo preplanirati.

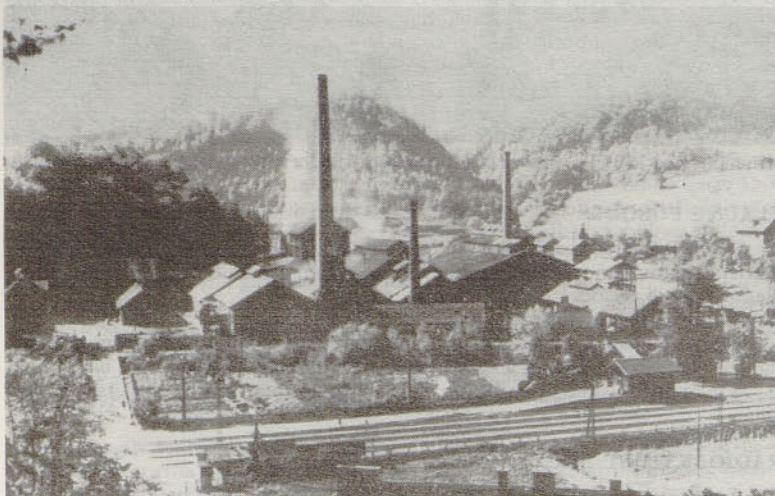
– Še nadaljnja redna oskrba s surovimi valji in sprejem pravilnika za nadplansko stimulacijo bo prav gotovo pozitivno vplivala na doseganje ali pa celo preseganje plana.

Vodja TOZD MO
Močnik Ciril, dipl. ing.

Skrb za tradicije delavskega gibanja naj bo skupna

Dne 2. junija se je na svoji prvi seji sestala Komisija za tradicije delavskega gibanja Železarne Štore (vodi jo Oto Pungartnik, člani pa so: Plazar, Sevšek, Renčelj in Kragelj). Komisija je izvolil tovarniški sindikat za namenom, da bi rešila, kar se se rešiti da – material v pisani besedi, sliki ali ustnem izročilu, ki se tičejo zgodovine naše tovarne in kraja Štore. Že na omenjenem prvem sestanku so člani, opredeljujoč dejavnost Komisije za v naprej, sprejeli nekaj čisto konkretnih zadolžitvev. Sklenili so sestav komisije razširiti še za kakšnega člana, ki bi bil pripravljen »izvelci voz iz živega peska pozabe«.

Zgodovinska slika Železarne Štore takoj po vojni

Dobrodošla v bodoče bo torej vsaka slika ali vest iz preteklosti, ki zadeva področje zgodovine tovarne in kraja. Starejši delavci in krajanji mnogo vedo, o tem ne dvomimo kako se je v preteklosti razvijala tovarna in z njo sam kraj, kar je v Štorah pač neločljivo povezano. Tu in tam bo morda dozdašnja »uradna zgodovina« (almanah Železarne) potrebna majhnih popravil, saj je naprimer centrala »rudnika Pečovje« bila in je še zdaj vidna na ozemlju Laške vasi, kjer je bil glavni šaht in rudarski rovi, kar pa ni nikjer omenjeno...

Dejavnost v zvezi z ohranjanjem zgodovine se bo razširila po predlogu članov komisije na sam proces v železarni, saj je bilo predlagano, naj bi se vsaka slika, ki jo izdela naš lastni fotolaboratorij, izdelala tako, da bo jasno kdaj je bila narejena in kaj prikazuje. Komisija si bo prizadevala, da se najde prostor, kamor naj bi se shranjevalo za bodoče rodove vse zanimivo o delu in življenju kraja v sliki in besedi. To delo je široko zastavljeno in v veliki meri odvisno od pripravljenosti za sodelovanje posameznikov, organizacij in krajanov, na katerih pomoč pri svojem nesebičnem delu komisija za ohranjanjem tradicij delavskega gibanja v Štorah trdno računa.

Zato, da bi nekoč še Janezevega Janeza Miha vedel kako je njega dni delal in živel v Štorah, ded ali praded Janez.

Komisija za informiranje
(Jok)

Kratka ocena informiranja v naši delovni organizaciji

Na problematiko informiranja je potrebno gledati celovito. V naši delovni organizaciji imamo informiranje organizirano preko sredstev informiranja, ki so:

- glasilo delovne organizacije Štorski Železar;
- Informator;
- Oglasne deske.

Poleg tega pa poteka informiranje tudi preko posameznih pismenih gradiv za seje samoupravnih organov oz. družbeno političnih organizacij. In ne nazadnje informiranje poteka preko ustnih informacij, ki se dajejo na sejah samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij. S tem smo izčrpali formalne načine informiranja in v nadaljevanju bomo posvetili našo pozornost predvsem tem načinom informiranja. Čeprav neformalni načini informiranja (razgovori med sodelavci itd.) niso zanemarljivi. Prav tako ni namen analiziranje kroženje poslovnih informacij v tem našem kratkem prikazu.

Glasilo delovne organizacije Štorski Železar izhaja vsakih 14 dni. Prinaša predvsem informacije o dogodkih, ki so se že zgodili in jih je potrebno predstaviti širši javnosti. Poleg tega pa se objavljajo tudi razne analize o gospodarjenju itd. Sam način izhajanja glasila ne dovoljuje, da bi Železar predstavljal sprotno informiranje. Zato smo si v okviru tega časopisa zastavili nalogo, da obveščamo delavce

o stvareh, ki so trajnega značaja za našo delovno organizacijo, s tem da predstavimo tudi dogodke, ki zanimajo naše delavce. Zastavili smo si koncept, da objavljamo čimveč člankov, ki naj bi bili kratki in jedrnat. Skupno s Komisijo za izobraževanje in informiranje si prizadevamo, da bi razširili krog dopisnikov s sodelavci iz vseh TOZD in DS. Lahko rečemo, da se posamezni dopisniki iz strokovnih služb prizadevajo, da bi preko člankov v Štorskem Železarju širili informacije in splošno znanje o posameznih problemih. Naša želja je, da bi takšnih dopisnikov bilo še več. Železar izhaja v nakladi 3500 izvodov od tega je namenjeno za upokojence 900 izvodov, poleg tega pa se dosti izvodov pošilja v druge delovne organizacije. Železar tako predstavlja mesto, kjer se predstavlja delovna organizacija, poleg tega pa lahko rečemo, tudi goji zavest o pripadnosti delovnemu kolektivu. Smatramo, da bo potrebno razmišljati o povečanju naklade časopisa in nastavitvi profesionalnega novinarja.

Informiranje preko Informatorja je namenjeno predvsem za sprotno informiranje naših delavcev. Z njim naj bi obveščali na kratek in razumljiv način o dogodkih, ki so se ali se še bodo zgodili. Informator dosega svoj namen za informiranje najširšega kroga delavcev, vendar smatramo, da bi kljub temu bilo potrebno njegovo vsebino še dodelati v tem smislu, da bi na kratek in jedrnat način obveščal delavce tudi o stvareh, ki se obravnavajo na samoupravnih organih in ki jih delavci potrebujejo pri svojem odločanju. Tako smo skupaj s strokovnimi službami objavili že več kratkih informacij naprimer o poslovanju v prvem trimesečju itd., ki so imele pozitiven odmev med delavci. Smatramo, da je potrebno takšen način informiranja nadaljevati.

Informiranje preko oglasnih desk še ni popolnoma utečena oblika. V posameznih temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih so že upeljali takšen način obveščanja in tudi delavci so se že nanj navadili. Ponekod pa oglasne deske še vedno samevajo. Krivda, da oglasne deske ne odigrajo svoje vloge je predvsem pri vodstvih TOZD oz. DS, ki se ne zavedajo vloge, ki jo ima lahko takšno informiranje.

Glede gradiv za samoupravne organe so bili v zadnjem času napravljeni določeni koraki v tem smislu, da se ta gradiva poenostavljajo in skrajšujejo, tako da so razumljivejša posameznemu delavcu. Strokovne službe predvsem v DS za finančne in računovodske posle so se pričele zavedati, da je komplicirano in dolgo podajanje posameznih gradiv za delavce težko razumljivo in odbijajoče in so pričeli pripravljati povzetke iz posameznih gradiv, tako, da so ta delavcem zanimivejša in tudi razumljiva. Kot primer lahko navedemo skrajšanje gradiv za samoupravne delovne skupine v zvezi s finančnim planom, planom interne banke, planom investicij itd. Smatramo, da je takšen način podajanja teh zahtevnih materij še kako potreben in ga je potrebno tudi v prihodnje uporabljati.

Glede tolmačenja posameznih gradiv na sejah samoupravnih organov oz. družbeno političnih organizacij lahko rečemo, da je to zelo učinkovit način informiranja, vendar je potrebno poudariti to, da je nujno, da se takšnih načinov informiranja poslužujemo čimveč in da tisti, ki podajajo določene informacije, da nastopajo z argumenti in na način, ki je vsem razumljiv.

Poudariti je potrebno, da je sprotno in učinkovito informiranje še kako pomembno in se je potrebno tega zavedati pri vsakdanjem delu. Primeri, ko prihaja zaradi slabega informiranja do konfliktnih situacij so bili prisotni tudi pri nas, zato ne smemo čakati, da se ti primeri pojavijo, ampak moramo stalno strmeti za tem, da sproti dajemo ustrezne informacije.

P. O.

RAZVOJ GASILSTVA V ŽELEZARNI ŠTORE

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

V tem letu je pogorela tudi osnovna šola na Svetini. Gašenje je bilo posebno oteženo zaradi pomanjkanja vode, transportnih poti, takrat še ni bilo niti primerne ceste in zaradi slamnatih streh na stavbah v vasi. Naredili so vse in vas je bila pred uničenjem rešena. Na občnem zboru društva 17. januarja 1959. leta so dobili sledeči člani priznanja za dolgoletno delo v gasilski organizaciji: tov. Mežek Franc za 30-letno delo, tov. Rozman Miha za 20 let, tov. Dečman Miha za 10-letno delo; poleg tega danes že pokojni tov. Rezar Jakob za 20-letno delo, tov. Mlakar Franc za 20-letno delo, tov. Vidmajer Jože za 20-letno delo, tov. Križnik Ignac za 20-letno delo.

V letu 1959 je bil v skupščini Slovenije sprejet nov zakon o gasilskih društvih, kar je dalo gasilskemu društvu novih moči pri reševanju požarnega varstva v tovarni. Sicer je društvo v letih 1959 in 1960 s svojimi člani opravilo 5689 ur prostovoljnega dela pri urejanju in reševanju perečih komunalnih del v Štorah. To je bila največja prostovoljna delovna akcija vseh delovnih ljudi v Štorah v počastitev 40 obletnice ustanovitve KPJ in SKOJ. Štore so takrat spremenile svoj videz. V tem letu je bilo 24 začetnih požarov, ki pa niso pustili posledic. V tovarni in izven nje se že čuti delavčevu upoštevanje požarno-varnostnih predpisov in navodil. Vsi se že zavedajo odgovornosti do požarnega varstva.

Na občnem zboru društva 23. januarja 1960 je ponovno prevzel predsedniške dolžnosti tov. Mežek Franc in opravljal to dolžnost do 16. februarja 1963, ko je zaradi upokojitve predal to zahtevno dolžnost dipl. ing. Slavku Plevniku, ki še danes vodi društvo.

Leta 1960 je imelo društvo 70 članov, kar je za takratne razmere zadoščalo. Vrednost vsega orodja in opreme za gašenje in reševanje, nabavljene po osvoboditvi, je že znašala 20 milijonov dinarjev.

V letu 1961 je delovski svet Železarne Štore sprejel prvi (tudi v občini) Pravilnik o varstvu pred požari. Ta pravilnik je med drugim določal ukrepe za varstvo pred požari, ravnanje ob nastanku požara ter določal odgovornost in odnose glede požarnega varstva. V tem letu so gasilci že začeli razmišljati o bodoči organiziranosti požarnega varstva v Štorah, ko se bo začela izgradnja novih obratov v Štorah II in ko se bodo rekonstruirali stari obrati. Medsebojno sodelovanje med društvom in samoupravnimi organi je požarno varstvo še bolj krepilo. Požarno-varnostna kultura pri delavcih se je že dvignila na višjo raven, požarne škode so

(Nadaljevanje na 5. strani)

Blagajna vzajemne pomoči

Ze dalj časa se je v Železarni Store pripravljalo na to, da se ustanovi blagajna vzajemne pomoči z namenom, da se delavcem omogoči kratkoročno brez-obrestno posojilo, ki je v sedanjem času marsikomu še tako potrebno. Po razpravah na samoupravnih delovnih skupinah je bilo ugotovljeno, da so delavci zainteresirani za takšno obliko pomoči, kljub nekaterim pomislekom, češ saj je nekoč takšna blagajna že delovala in so bile po njenem razformiranju same težave.

Na osnovi sklepa Izvršnega odbora Konferenca OO ZS Železarne Store je bil dne 31. maja 1984 v kulturnem domu ustanovni zbor delegatov vzajemne pomoči. Uvodoma so bili delegati seznanjeni s pravilnikom o poslovanju blagajne in poslovnikom o delu izvršnega odbora. Pojasnjen je bil namen organiziranja blagajne vzajemne pomoči in kriteriji, na osnovi katerih naj bi se v začetku poslovanja blagajne vzajemne pomoči, razdeljevala posojila, strmeti pa je potrebno za tem da bo v doglednem času v blagajni toliko sredstev, da bo lahko sleherni član blagajne dobil posojilo, ne glede na kriterije.

Iz razprave, ki je sledila, je bilo izpostavljeno še naslednje:

- Izvršni odbor naj preveri možnost, da se posojilo zavaruje, v primeru morebitne nemogoče izterjave dolga;
- član blagajne, ki je dobil posojilo, bo lahko ponovno koristil to možnost, ko bodo prišli na vrsto vsi člani;
- izvršni odbor naj prouči možnost, da se v izrednih primerih (smrt, nesreča itd.) članom dodeli večje posojilo kot je običajno;
- sklepi organov blagajne naj se objavljajo na takšnih mestih, da bodo vsi člani pravočasno in zagotovo obveščeni;
- delovati je potrebno v tej smeri, da se vključi v blagajno vzajemne pomoči še več članov.

Blagajna je pričela delovati 1. junija 1984, prostori, kjer bo možno urejevati vse potrebno za ureditev posojila, pa bodo predvidoma v upravni gradbi Železarne Store.

Delegati so soglasno izvolili izvršni odbor:

1. Rozman Franc, predsednik
2. Verbič Stane, namestnik predsednika
3. Vrhovšek Vlasta, referent
4. Cehner Stane, član
5. Trobiš Ignac, član
6. Seško Lenka, član
7. Sikovšek Milena, član
8. Kolšek Rado, član
9. Judež Ivan, član

Sprejet je bil sklep, da bo članska vloga znašala 200.– din, višina posojila pa 10.000.– din. Clanske vloge se bodo začele odtegovati s 15. julijem 1984, ko bo obračunan osebni dohodek za mesec junij, možnost pričetka koriščenja posojil pa bo z mesecem oktobrom.

Jošt

KLUB BRIGADIRJEV

Ta mesec je bilo v naši DO izvoljeno novo vodstvo Kluba brigadirjev pri Koordinacijskem svetu ZSMS DO Železarna Store.

predsednik: Milovan Pantelič,

namestnik: Roman Petter,

sekretar: Aleksandra Vrečko,

center za obveščanje in propagando-COP: Edita Pirman,

tehnična služba: Mladen Vujović.

Večina članov KB se je udeležila že več Mladinskih delovnih akcij širom naše domovine. Ob pridobljenih izkušnjah, dobrem sodelovanju z mladinci – brigadirji ter z Družbeno političnimi organizacijami Železarne Store lahko pričakujemo uspešno delovanje Kluba brigadirjev.

V začetnem obdobju je osrednja naloga KB evidentiranje mladincev v Mladinske delovne brigade, saj naj bi vsaka DO zagotovila določeno število brigadirjev.

Naslednja naloga, ki je bila izvedena je bilo srečanje z brigadirji MDB Cvetka Jerin, katere pokrovitelj je Železarna Store, že peto leto. Osnovni namen tega srečanja je bil seznaniti brigadirje za njihovim pokroviteljem ZS, ki ga bodo predstavljali na »MDA Smederevo 84«. V ta namen je bil organiziran ogled proizvodnje v Štorah II, sestanek s člani DPO Železarne Store in delovna akcija v povezavi s člani Kluba brigadirjev. Delovna akcija je potekala na Svetini, kjer so brigadirji urejali okolje doma Železarjev. Med delom so se tudi spoznavali med seboj, saj je to zelo pomemben dejavnik za uspešno predstavitev brigade na Mladinski delovni akciji, Smederevo 84. Na to delovno akcijo odhaja brigada v I. izmeno, 9. 6. 84 v Smederevo in bodo urejali okolico Železarne Smederevo. O poteku akcije nas bodo brigadirji obveščali, planiran je tudi obisk pokrovitelja.

Pripravlja se še evidentiranje novih članov v KB v mesecu septembru, se prepaj pa bo izvedena delovna akcija na Tratni in sicer urejanje športnih objektov.

Mladinci pridružite se nam, saj se ob delu krepijo pristne prijateljske vezi.

Iz delovne akcije brigadirjev na Tratni

(Nadaljevanje s 4. strani)

bile zanemarljive, če izvzamemo škodo zaradi požara na transformatorju na elektroplavžu leta 1963. Gasilsko društvo se je uveljavilo kod krajevni center-gasilsko reševalno preventivno telo, ki združuje interese delavcev v tovarni in krajanov Štor za požarno in drugo varnost.

V letu 1964 je društvo organiziralo in izvedlo 38 predavanj, na katerih je bilo navzočih 1097 poslušalcev, ki so dobili osnovno znanje na področju preventivnega požarnega varstva. V tem letu je bilo 44 začetnih požarov, ki so povzročili 534.000 dinarjev škode. Ob poplavi 24. oktobra je bilo ogroženo celotno področje doline reke Voglajne, posebno še Štore. Voda je zalila cesto, železniško progo, celotni levni in desni breg Štor vse do Celja. Gasilci in delavci so reševali premičnine iz pritličja uprave, vratarnice, tesarsko-mizarske delavnice, skladišč ob Voglajni in druge. Z vsemi razpoložljivimi črpalkami so gasilci neprestano po več dni črpali vodo iz poplavljenih podzemnih delov obratov. Pri tem je pomembno omeniti samozaščitno pomoč vseh ljudi pri reševanju ogroženih stanovanjskih prostorov v Štorah. Podobne poplave so bile že prej v letih 1954 in 1958, ko so reševali enako, samo z manj sredstev za reševanje in manjšimi izkušnjami.

V letu 1965 je bilo v tovarni 21 začetnih požarov. Pri gašenju je sodelovalo 52 gasilcev in 54 delavcev, škoda je znašala 330.000 dinarjev. Tem požarom je 7-krat botrovala nepredvidnost, varenje 5-krat, iskra iz lokomotiv 5-krat, gradbene napake 2-krat in cigaretni ogorek 2-krat. V tem času je bila v tovarni organizirana stalna poklicna gasilska služba z izmeničnim delom; ta je sicer obstajala že prej, vendar v manjšem obsegu. Delovanje društva je že več let nazaj po oceni v samem vrhu te dejavnosti v Sloveniji in društvo dosega na tekmovanjih najvišja mesta. Prav gotovo so najpomembnejši rezultati na mednarodnem tekmovanju CTIF, komiteja za gasilstvo, ki je bilo v Karlovcu. Tu so pionirji osvojili srebrno in mladinci bronasto kolajno. Pokrovitelj srečanja gasilcev iz vse Evrope je bil tovariš Josip Broz-Tito, ki je dal jugoslovanskim gasilcem še posebno priznanje. Na državnem prvenstvu v Banja Luki so mladinci zasedli drugo mesto, člani so postali republiški prvaki.

Ze leta 1967 je društvo štel 107 članov, pri tem je važno, da je med članstvom mnogo mladih. Tako je leta 1968 kar 63 % članov v starosti od 18 do 35 let, 20 % članov do 45 let in 17 % članov nad 45 let. V tem letu je bila Železarna Store najvišje ocenjena med jugoslovanskimi železarnami za organizacijo varstva pri delu in požarnega varstva.

Leta 1968 smo nabavili novo motorno brizgalno Rosenbauer s kapaciteto 800 l/min, naprava je nadvse pomembna za naše razmere.

Leta 1967 je bil v valjarni požar, ki je povzročil okoli 6 milijonov škode, čeprav je bil hitro pogašen; po krajšem zastoju zaradi zamenjave pogonskega jermena je proizvodnja normalno stekla.

1969. leta je društvo štelo že 114 članov in imelo zelo uspešen oddelek žena. V tem letu je bilo 36 začetnih požarov z res minimalnimi škodami. Storski gasilci so sodelovali tudi pri gašenju požarov v Selcah, Kompolah, Krajncih in Pečovju. Poklicni gasilci so med drugim opravili 44 črpanj vode v obratih, 115 preventivnih spretnost pri vzdrževalnih delih plinskih naprav, 90 kontrol koncentracije plina, 424 pregledov in polnjen gasilskih aparatov, izdali so 57 opozoril glede požarnih nevarnosti in opravili še razne druge naloge. Na občnem zboru je dal predsednik DS Železarne Store društvu vse priznanje in zahvalo za opravljeno delo, ko je dejal, da moramo biti vsi vedno na vse pripravljeni. Tovarišu Jožetu Lončariču se je pridružil zastopnik Gasilske zveze Slovenije tov. Špat Vili in visoko ocenil delo društva in proti-požarno organiziranost v Štorah. Ob tej priložnosti je podelil društvu in nekaterim članom odlikovanja. Gasilsko odlikovanje III. stopnje so dobili tovariši Hribernik Vili, Kasenburger Franc, Vengušt Ivan, Leljak Ludvik, Golež Ivan, Cehovin Boris in Oberžan Franc. Gasilsko odlikovanje II. stopnje sta dobila tovariša Kanduđer Ivan in Žerdonar Jurij, dočim je I. stopnjo sprejel tovariš Jakob Rezar. Društvo je bilo odlikovano z gasilskim odlikovanjem II. stopnje za svoje delo v tovarni in izven nje. Ob podelitvi odlikovanj je tov. Špat dejal, da je malo društev, ki bi bila tako prizadevna in uspešna doma in na širšem terenu.

Na občnem zboru društva 17. januarja 1970 je bilo ugotovljeno težko finančno stanje v društvu, ker nismo dobili nobene dotacije ali druge finančne pomoči; društvo je to vprašanje reševalo s prirejanjem veselice in opravljanjem raznih uslug, da je prebrodilo težave. Vse to pa je zahtevalo dodatne obremenitve članstva. Gasilci so za krajevno skupnost proti plačilu očistili hudoournik z Vrh, opravili 548 ur dela in s tem pomagali društveni blagajni. V tem letu je bilo 50 predavanj za članske kolektiva s 700 udeleženci. Bil je 24 začetnih požarov, 18 zastupitev s plinom, 900 preventivnih posegov in 225 črpanj vode v obratih. Poklicni gasilci so vestno in natančno opravili vse naloge.

Ob koncu leta 1970 je društvo vodilo sledeče vodstvo: predsednik dipl. ing. Plevnik Slavko, podpredsednik ing. Stane Ocvirk, poveljnik Krumpak Stefan in člani Kaluža Ladislav, Mackošek Anton, Hribernik Vili, Klakočar Janez, Vidic Anton, Kanduđer Ivan, Cehovin Boris, Agica Meze in Marjan Felicijan.

Anton Mackošek

NAVADA IN VZGLED KOT MOTIVACIJA ZA VARNO DELO IN ZDRAVJE

Koristnost motivacije za obvladovanje obnašanja do varstva pri delu in zdravja tako pri posameznikih, kot delovnih skupinah in njena pomembnost pri odnosu do varstva in zdravja je očitna.

Pri nadziranju izvajanja varnostnih ukrepov in normativov opazimo mnogo ljudi pri opravljanju del in nalog, ki ne čutijo in ne pokažejo posebnega zanimanja za lastno varnost in zdravje. Se, ko se mu pripeti nesreča in doživijo neprijetne posledice zaradi poškodb pri delu in zdravstvenih okvar ali na primer hudo zbole oziroma celo postanejo invalidi dela, pričnejo razmišljati o svojem novem neugodnem in neprijetnem položaju. Tedaj šele spoznajo (ZAL PREPOZNO) in ocenjujejo svoje ravnanje in napake. Ob tem novo nastalem položaju se šele pričnejo zavedati bodisi pomanjkljivega znanja, nedisciplin, v mnogih primerih pa lahkomišelnosti. Obžalujejo, ker se niso ravnali po zahtevah varnega dela in upoštevali varnostnih ukrepov in normativov. Želja po ozdravljenju se sproži z vso vitalnostjo in težnjo, da bi se posledice poškodbe ali bolezni v zvezi z delom čim bolj oblažile.

Po zdravljenju se v večini primerov ponovi stara pesem. Ko poškodovanec ozdravi in se mu vrne delovna sposobnost, njegov interes za varno delo in zdravje splahni, kar pomeni, da postane spet suženj svojih starih neustreznih delovnih navad.

Neustrezne delovne navade so v največji meri posledica prenašanja tradicij iz lastnih spoznanj, sramu pred nespretnostjo itd. ter slonijo na prijetnih in neprijetnih doživetjih. Varno obnašanje prinaša včasih kot posledico tudi dodatno delo, neuspehe in težave, skratka nevednosti. Pri navadah pride velikokrat do kratkega stika med pozitivnimi in negativnimi motivacijami za varno delo, zato nekaj najbolj vplivnih stehtajmo na motivacijski tehtnici.

Predpostavljamo, da se kazalec na tehtnici ne ob odklonil ne v levo ne v desno, če naložimo na pozitivno stran motive: dajem vzgled, poškodba boli, predpisi zahtevajo; na negativno pa: večji zaslužek, delati lagodno, preganja nas čas. V večini primerov pa se kazalec na motivacijski tehtnici nagne v negativno stran ob motivu »SE DOPUŠČA«. Prav to molče dejanje neposredno nadrejenega odloča o tem, ali bo delavec izdelal delo varno ali nevarno.

Pomemben motivacijski faktor za varno delo je tudi dajanje vzgleda. Tako so se delavci preje pripravljene varno obnašati, ko ugotovijo, da so se njihovi predpostavljene identificirali z varnostjo in če to pokažejo s svojim vzgledom. Če pomembnost varstva pri delu in zdravja povsod izpričujejo, skrbijo za odstranjevanje nevarnih razmer in humanizacijo dela, preden začnejo s silo prepovedovati nevarno obnašanje.

Seveda je potrebno pojem »vzgeda« razširiti tudi na delovno organizacijo. Vprašati se moramo, koliko varstva pri delu smo zmožni (ekonomsko) in si hočemo (pripravljenost) zagotavljati. Če se delovna organizacija identificira s smotri in cilji varnega dela, se ti cilji kot naloga vseh zaposlenih z najbolj odgovornega mesta integrirajo v vse druge naloge v delovni organizaciji. Sedanj način izvajanja varnega dela sledi v večji meri pritiskom zunanjih institucij in zakonov ter pravilnikom o varstvu pri delu in internim aktom na tem področju. Zato se varstvu pri delu predpisuje samo formalna funkcija, ki pri tako pomembnih odločitvah kot so zdravje, human odnos, kultura dela itd., še zdaleč ni zasedel pravega mesta. Seveda pa je tudi skrajni čas, da pričnemo varstvo pri delu obravnavati kot ekonomsko kategorijo in iskati merila optimalnega vlaganja v varnost. Ko ne pride do izraza samo jasna vključitev varnostnih strokovnjakov v sistem varnega dela, temveč sledi temu tudi močno motiviranje vseh zaposlenih, po tem konceptu varnosti ni dana prednost zgolj iz varnostno tehničnih razlogov.

IZ OBISKA PRI POBRATIMIH

Naše domače gledališče je konec meseca maja odpotovalo na obisk k pobratenu »Gradskom amaterskom pozorištu« v Paraćin. V svojih 12-letnih medsebojnih izmenjavah kulturnih dogodkov smo se letos na paraćinskih deskah predstavili z delom »VESELI BERACI«, katerega premiero smo imeli konec aprila.

Ponavadi ima vsak človek pred potovanjem občutek nestrpnosti in je poln pričakovanja. Ne veš, kaj te čaka, ali ti bo potovanje prineslo obilico prijetnih doživetij, ali pa boš ostal morda povsem ravnodušen. Vendar pa čestokrat prevlada občutek nestrpnega pričakovanja. Tako se je dogajalo tudi z nami, ko smo pričakovali dan dolge poti v Paraćin.

Ta dan je bil 24. maj, enajsta ura zvečer, ko smo se vsi zbrali pred SLG Celje, od koder nas je avtobus odpeljal na obisk k našim pobratimom v Srbijo. Pot nas je vodila čez Čatež proti Zagrebu in Beogradu. Ni treba posebej poudarjati, da je bilo na avtobusu ves čas čudovito vzdušje. Pesmi v spremljavi kitar so se vrstile ena za drugo in prav nič ni motilo nikogar, da tu in tam kdo premore samo voljo za posluš. Tudi naš novi član Luka /t.j. žival-pes, ki je pasme čistokrvnega mešanca, oziroma posledica nekontrolirane pasje ljubezni/ je potovanje odlično prenašal in nas po svoje zabaval. Kaj kmalu se je privadil na potresovanje avtobusa in sunke. Toda tudi najbolj vzdržljivim so počasi jenjale moči, pa tudi nekaj jih je bilo treba prihraniti še za gostovanje.

V zgodnjih jutranjih urah smo prispeli v Beograd. V približno dveurnem odmoru se je vsak po svoje potrudil, da se kar najbolj osveži in okrepi ter nabere no-

S takšnim delom ne dajete dober izgled, ampak je to slaba navada, ki se lahko tragično konča

vih moči za nadaljevanje. Toda že sam prihod v prestolnico je bil bolj klaveren, saj nas je pričakalo strašansko dolgočasno vreme. Droben dež skozi meglo in turbni obrazi Beograđčanov, nas kljub vsemu niso razorožili. Z nalezljivo dobro voljo in polni optimizma smo zdrveli čez Kalemegdan in se pametno razporedili po večjih lokalih, da bi čimprej prišli do tako težko pričakovane kave.

Kmalu smo nadaljevali pot, ki nas je vodila naprej v Oplenac, kjer smo imeli čudovito priložnost ogledati si spomenike Karadorđevičev. Ze sam kraj te s svojo podobo lahko prevzame, ko pa se vzpenjaš po stopničasti poti proti galeriji, dobiš občutek, kako malo poznamo svojo domovino.

Vstopili smo v galerijo. Mogočna, lepa stavba z mnogo sobami, kjer se ti na portretih v raznih tehnikah predstavijo vsi člani Karadorđevičev te prepriča, da sam sebi verjameš, kako si osebno poznal te ljudi. S takšnimi občutki se preko majhnega parka napotiš do muzeja in do grobnice. Še preden se povsem približaš mavzoleju, ki dominira nad vsem, se nekako s spoštovanjem odločiš vstopiti. Tiho, brez besed smo drug za drugim izginjali za glomaznimi vrati v notranjost mavzoleja. To, kar nas je čakalo notri, se težko piše, ker to mora človek doživeti. Kamor se ti ozre oko, povsod vidiš čudež človeških rok in domiselnosti. Po stenah, stropih, obokih, skratka vsepovsod en sam mozaik in mozaik. 1500 prizorov v 16.000 barvnih niansah ti nudi prizor, ki se ne da pozabiti.

Polni vtisov preteklosti smo si odpočili v restavraciji ob kosilu. Toda čas nas je preganjal in zato smo se takoj za tem odpravili dalje, saj smo hoteli s poti od nesti čimveč. Vožnja nam je postala že skoraj naporna in z olajšanjem smo izstopili v Kragujevcu, kjer smo si najprej ogledali muzej, nato pa nas je na avtobusu spremljal vodič in nas popeljal skozi »spomen park – Kragujevački oktobar«. Kragujevac je mesto, kjer so nemški fašisti izvršili enega največjih vojnih zločinov v Jugoslaviji med drugo svetovno vojno. V enem samem dnevu 21. oktobra 1941 so ustrelili 7.000 prebivalcev tega mesta. Med žrtvami je bilo 300 učencev, 18 profesorjev in petnajst otrok od osem do dvanajst let. Spomin na te žrtve, na te heroje bo večno živel ne samo v srcih Sumadincev, ampak v srcih vseh narodov Jugoslavije in vseh poštenih ljudi.

Vsakogar, kdor čuti pripadnost naši domovini in teh nas ni malo, je obisk v Kragujevcu presunil tako globoko, da ni bil sposoben še nekaj časa misliti na kar koli drugega kon na grozotno bolečino in veličastno herojstvo tega ljudstva.

Toda, živeti moramo tudi za jutri, čeprav s spominom na včeraj. Tako smo torej nadaljevali potovanje naprej po Sumadiji in gledali široka polja, bogate njive in lepo Jugoslavijo. Krepko smo še bili utrujeni od poti, fascinirani in pretreseni od vseh doživljajev, toda bolj ko smo se bližali Paraćinu, večje je bilo pričakovanje. Že smo skoraj pomislili, da ne bo nikoli konec te poti, pa smo zagledali rumenorojavo progasto cerkev, ki je edinstvena v Jugoslaviji po zamisli fasade. Samo nekaj minut še ... samo še dve ulici ... že vidimo gledališče in pred njim naše brate ... izstopimo iz avtobusa ... dobrodošli dragi pobratimi iz Stor!!!

V vsej zmedbi, radosti, veselju in sreči ob ponovnem snidenju s prijatelji-pobratimi skoraj ne veš koga bi najprej pozdravil in objel. Nad vse prisrčen sprejem je vsem prinesel olajšanje, nam je pregnal utrujenost, našim bratom pa bojazen, da se nam ni morda kaj pripetilo, saj smo od dogovorjene ure precej odstopali.

(Nadaljevanje na 7. strani)

(Nadaljevanje s 6. strani)

V avli gledališča so nas najprej po šumadinsko pogostili, nato pa smo morali izmenjati prve informacije in novice. Vsak je hotel z vsakim malce poklepetati, vsakega posebej topla objeti in mu stisniti roke. Kmalu sta se po avli razlegali pesmi »Oj Moravo«, že naslednji trenutek pa tista lepa »Pojd' mo na Stajersko«, ki sta nas združili v en sam velik krug. Pesem še ni do konca izvenela, ko se je sredi kroga združil deček s harmoniko in ob pogledu nanj se mi je tako spontano porodila misel: »Harmonika, kam pa neseš dečka?« Namreč bil je tako majhen, da je bila harmonika resnično le malo večja od njega. Vendar smo se vsi lahko prepričali, da vitez vara, saj je z instrumentom ubrano in poskočno zaigral slovensko polko, ki nas je vse po vrsti dvignila. Vsak je pri sebi pomislil, kako ti lahko taka malenkost kot je slovenska polka, ki je doma skoraj ne registriraš, nekje daleč od doma pomeni tako veliko. Zelo lepa gesta naših prijateljev.

Toda, naj bo veselje še tako veliko, radost tako neizmerna, treba je bilo počasi zaključiti dan, saj nas je čakala še zelo naporna sobota. Počasi smo se odpravili na Grzo, to je 25 km ven in Paračina, kjer smo se po okusni večerji namestili po sobah, saj nam je bil počitek že več kot potreben.

V soboto so nam gostitelji pripravili lep in zanimiv program. Že ob osmih zjutraj smo vstali in se po zajtrku odpeljali v približno 90 km oddaljen kraj Bor. Bor je danes velik rudarsko-metalurški center vzhodne Srbije, eden največjih svetovnih proizvajalcev bakra. Mesto šteje preko 40.000 prebivalcev, mesto, ki je bilo do konca prejšnjega stoletja skoraj nepoznano ima danes vse pogoje, ki ga uvrščajo v vrsto visoko razvitih jugoslovanskih gospodarsko-kulturnih centrov. Neposredna okolica Bora predstavlja oazo izrednih naravnih lepote. Zelenilo bujnega in različnega rastlinstva, čist planinski zrak, bistri potoki in jezero na blagih vzpetinah

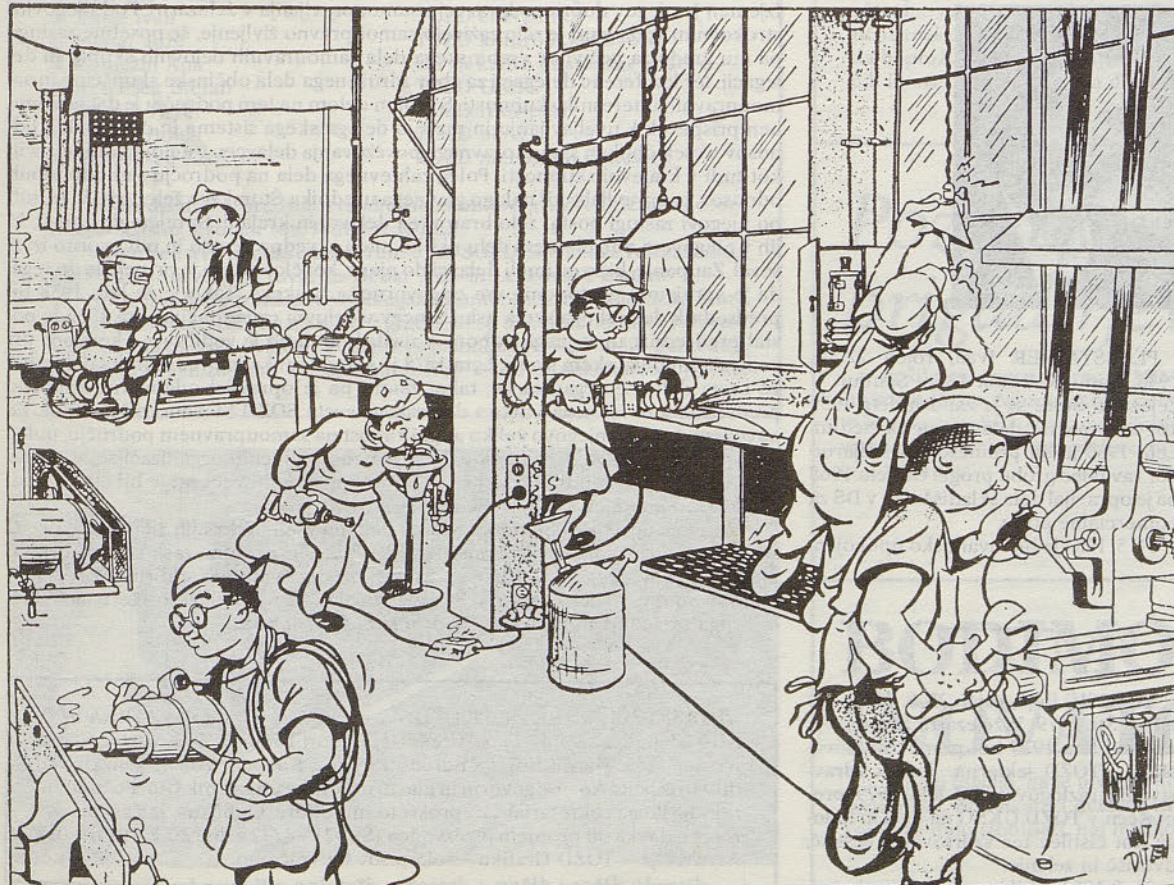
POLETNA NAGRADNA IGRA ŠTORSKEGA ŽELEZARJA

Poletje je sicer čas dopustov in težjih delovnih pogojev v vročih obratih, v vinarstvu pa ta čas imenujejo čas kislih kumaric, ko se ne pojavlja več toliko dogodkov. Odločili smo se, da v tem času malo za razvedrilo in malo za res razpišemo nagradno uganko.

V tej številki prikazujemo risbo iz ameriške tovarne, kjer se v obratu dogajajo mnoge nepravilnosti, ki jih povzročajo delavci pri svojem delu. Vaša naloga je, da obkrožite vsa tista mesta, kjer na sliki preti nevarnost nesreče pri delu.

Rešeno uganko potem pošljite v področje za samoupravna razmerja in informiranje in pri tem ne pozabite napisati svojega imena in priimka ter TOZD, kjer delate. Izmed tistih, ki bodo pravilno rešili to uganko, bomo izžrebali enega, ki bo dobil nagrado v višini 500.- din.

In na koncu ne zgledejmo se po teh delavcih iz te naše uganke in pri svojem delu razmišljajmo o tem ali se nam lahko naredi nesreča in predvsem delajmo varno tako, da ne ogrožamo sebe in svoje sodelavce.

črnega vrha nudijo številne možnosti za aktivni odmor, šport in rekreacijo v vseh letnih časih.

Po ogledu pačine so tudi nas čakale sočne postrvi in druge dobrote in resnično smo bili pripravljani, da se poprimemo še z ostalim delom dneva. Počasi smo se morali posloviti od teh naravnih lepote in se vrniti nazaj v Paračino, saj smo se morali pripraviti na predstavo.

V gledaliških garderobah smo se oblačili v kostume, se maskirali, preverjali zanesljivost znanja teksta in se relaksirali. Domačini so nas pri teh opravilih raje pustili same, saj je vsem poznano, da ni noben igralec rad moten med pripravami na predstavo.

Prinesli so nam kavo malo pred začetkom predstave. Čeprav ni bilo posebno velike treme, pa smo vendarle imeli nekakšen občutek negotovosti, saj smo morali igrati ljudem, ki so sicer ljubitelji in poznavalci gledališke umetnosti, žal pa našega slovenskega jezika vsi še ne poznajo dovolj dobro. Toda že po nekaj minutah predstave so se nam pobrali vsi strahovi, ko smo doživeli prvi aplavz na odprti sceni. Če kdaj lahko uporabimo izraz čudovita publika, potem smo ga povsem upravičeno tokrat, saj se je aplavz na odprti sceni ponovil še nekajkrat. Smeh in spontane reakcije ob spremljanju naše predstave nas je bodril in vzpodbujal, tako da lahko rečem, da smo tudi mi njim dali uro popolnega kulturnega užitka. Tu sploh ni potrebno posebej poudarjati kolikšno je bilo navdušenje publike ob koncu predstave, trikrat smo se vračali k poklonu in trikrat smo morali zapeti dominantno pesem »Vrag naj jaše bogataše...«.

Vsi smo bili zadovoljni po predstavi in združeno smo pospravili sceno, oder in rekvizite, saj smo hoteli, da se čimprej spet vsi vsedemo skupaj in malce poklepetamo o predstavi. Čakala nas je naporna noč. Najprej je sledila bogata večerja, katere en povrečen Slovenec ni mogel v celoti pospraviti, saj jo je sestavljala množica različnih jedi. Potem pa tisto težko pričakovano »drugarsko veče«, ki je za marsikoga trajalo do odhoda iz Paračine. Vrtilo se je mnogo pesmi, plesali smo in hoteli čimbolj izkoristiti tiste trenutke, ko smo bili vsi skupaj-brat z bratom, Slovenec s Srbom. Vendar tudi najlepšim stvarim in dogodkom enkrat pride konec. Tako je tudi prišlo jutro in čas slovesa. Zopet smo se zbrali v gledališču in čakali, da dobimo znak za odhod. Bili smo skoraj brez besed, saj vemo, da je vsako slovo težko, še posebej če več, da boš te drage ljudi videl šele čez eno leto. Vsakemu smo zaželeli srečno, uspešno in prijetno leto.

Marsikomu so po licih stekle solze, iskrene solze ob slovesu, saj vendar ni tako preprosto reči nasvidenje svojim pobratimom. In njihov dovidenja do godine u Štorama nas je spremljal vse do Štor, kjer se pripravljamo zopet na nove zadolžitve in izvrševanja nalog, ki nas čakajo v prihodnji sezoni.

Dragi železarji, vaše in naše ime smo kvalitetno in lepo zagovarjali med brati v Paračini in s tem dodali svoj kamenček v mozaik Titovega gesla o bratstvu in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Lada Cmok

Mladinski pohod po poteh 14. divizije

V petek, 25. maja, na dan mladosti je tristo mladih planincev iz petnajstih celjskih šol letos prvič odšlo na pohod po poteh štirinajste divizije in obiskalo

njeno največje skupno grobišče. Na Brdah nad Dobrno so se pozimi 1944 odvijali hudi boji štirinajste divizije z Nemci. Partizani so se pomikali, ranjenec pa v visokem snegu niso mogli vzeti s sabo, zato so jih pustili in jih ustrelili. Zdaj je na tem mestu postavljen spomenik.

Po dveurni hoji smo prispeli na Brda, kjer so nas pričakale preživele borke štirinajste divizije. Sledil je kratek kulturni program, po programu pa smo se okrepčali z golažem in se odžejali s sokom. Komaj smo si potešili želodce, je organizator najavil začetek tekmovanja. Tekmovali smo v suvanju kamna z rame, v zbiranju lonca in v vlečenju vrvi. Bilo je zelo veselo in hrupno, zlasti pri zbijanju lonca, ko je tekmovalc z zavezanimi očmi tolkel po naših glavah namesto po loncu. Tudi jeze ni manjkalo, vendar je ta hitro splahnela ob splošnem veselju razpoloženju.

Cas je hitro mineval in kar žal nam je bilo, ko smo se postavili v vrsto. Na čelu sta vihrali dve zastavi, za njima pa se je vila dolga kolona pionirjev in mladincev. Stopali smo po vijugasti cesti, željno nastavljali obraze soncu in peli, da je odmevalo po Paškem Kozjaku in drugih okoliških hribovih.

Prišli smo v Dobrno ravno ob pravem času, saj smo bili kar hripavi od glasnega prepevanja. Porzdelili smo se po treh avtobusih. Utrujeni smo popadali po sedežih, verjetno pa smo vsi razmišljali o enem: »Tudi drugo leto bomo šli!«

To je bil moj najlepší dan mladosti in želim si, da bi bilo takih dnevo v moji mladosti še veliko.

Gordana Grlič, 8. a
OS Store

Kadrovske vesti

V mesecu maju 1984 so bile v naši organizaciji združenega dela naslednje kadrovske spremembe:

Novi člani naše delovne organizacije:

Zupanc Vera, KV prodajalka – DS za finance; Vrečar Marinka, NK delavka – komunalna; Zajko Srečko, NK delavec – livarna I; Kožuh Anton, KV elektroinstalater – jeklarna; Ramšak Bojan, SS gradbeni tehnik – jeklovlek; Olovčič Sena, NK delavka – DPG; Močoč Milomir, PK tesar – jeklarna; Sajt Ladislav, KV avtomehaničar – TT servis; Šolman Miroslav, NK delavec – GKSG; Potočnik Avgust, VS ing. strojništva – TT priprava; Drobne Marija, NK delavka – livarna II; Hrovatič Ivan, KV rezkalec – TT obdelava; Hristov Vane, KV strugar – TT obdelava; Pilko Jasna, KV prodajalka – DS za finance; Koželj Enes, NK delavec – služba zavarovanja; Volkar Adrijana, KV prodajalka – TT; Vrečko Damjan, VS dipl. pravnik – DS za kadre; Gole Vinko, PK vodovodni instalater – MO orodjarna; Košak Edi, PK strojni ključavničar – livarna II; Batljan Ivo, NK delavec – valjarna I; Jovič Borka, NK delavka – DPG; Jančič Urban, NK delavec – IR skladišče; Zalokar Ivan, KV kmetovalec – TT lakirnica; Trupaj Ivan, NK delavec – livarna II.

Iz JLA so se vrnili:

Brečko Branko, PK voznik vilicarja – jeklovlek; Jelen Franc, NK delavec – GKSG; Mastnak Janko, VS ing. strojništva – MO vodstvo; Kunstek Vinko, KV strojni ključavničar – TT; Čanžek Srečko, KV strojni ključavničar – MO valji.

Zaradi kršitve delovnih obveznosti so odšli:

Kolakušič Marko, NK delavec – valjarna II; Tušek Stjepan, NK delavec – livarna II; Zemljak Ivan, NK delavec – livarna I; Željelj Milan, NK delavec – valjarna I; Mačastena Rustem, NK delavec – valjarna I; Vidovič Vinko, NK delavec – jeklarna; Goričan Rudolf, KV strojni ključavničar – jeklarna; Muminovič Mujo, NK delavec – valjarna II; Alič Hajrudin, NK delavec – valjarna I; Senica Valčka, NK delavka – komunalna; Kojterer Ivan, NK delavec – komunalna; Ogrizek Franc, NK delavec – livarna I; Gobec Anton, NK delavec – livarna I; Ejup Nedžad, NK delavec – jeklarna; Novak Branko, KV avtomehaničar – TT montaža; Kroflič Alfonz, KV voznik avtomehaničar – TT montaža; Dizdarevič Ismet, NK delavec – jeklarna; Petrovič Marko, NK delavec – valjarna I.

Sporazumno iz podjetja so odšli:

Cestnik Franc, voznik vilicarja – elektroplavž; Starlekar Franc, strojni delovodja – mehanična delavnica; Karič Dedo, NK delavec – elektroplavž.

Z rednim odpovednim rokom so odšli:

Krajnc Bogomir, KV mizar – GKSG; Klenovšek Nevenka, ekonomski tehnik – DS za finance; Skurnšek Sonja, KV kuharica – DPG; Oprešnik Janez, KV strugar – MO valji; Zekar Milan, PK strugar – MO valji; Poznič Anton, PK strojni ključavničar – mehanična delavnica; Gorjup Filip, varnostni inženir – DS za kadre; Paulovič Jože, NK delavec – jeklarna.

Zaradi negativne ocene v poizkusni dobi je odšel Ferlič Miran, NK delavec – valjarna II.

Upokojeni

ZAPUŠEK Jože, rojen 20. 3. 1925, stanujoč Vezovje 20, p. Šentjur. V naši DO se je zaposlil leta 1955 v livarni II. Leta 1964 je bil premeščen v valjarno I na dela in naloge adjusterja. Ta dela je opravljal vse do upokojitve.

15. 5. 1984 je bil redno upokojen.

DOBERŠEK Ivan, rojen 14. 5. 1924, stanujoč Lazišče 22, p. Dobje. V železarni se je zaposlil leta 1960 kot drobilec v šamotni. Leta 1973 je bil zaradi ukinitve obrata premeščen v nadzorno službo kot čuvaj poslovnih in proizvodnih objektov.

15. 5. 1984 je bil redno upokojen.

PLAUSTAJNER Ivan, rojen 22. 4. 1936, stanujoč Rifnik 12, p. Šentjur. V Železarni Store se je zaposlil leta 1959 kot transportni delavec na ekspeditu. Leta 1960 je bil premeščen v valjarno kot ravnalec grobe proge. Od leta 1968 pa je opravljal dela skladiščnika v DS za komercialne posle.

31. 5. 1984 je bil invalidsko upokojen.

ALEKSIČ Rajo, rojen 25. 8. 1937, stanujoč Store 79. V železarni Store se je zaposlil leta 1975 kot pomočnik vlivališča v TOZD jeklarna. Zaradi zdravstvenih razlogov je bil leta 1979 premeščen v TOZD GKSG na dela in naloge kot čistilec ter vzdrževalec cestišč, dvorišč in zelenic.

31. 5. 1984 je bil invalidsko upokojen.

Predstavljamo vam dobitnika priznanj samoupravljalca

Na osnovi razpisa komisije za podelitev priznanj »Priznanje samoupravljalcu« pri skupščini občine Celje je bilo izmed več prispelih predlogov podeljeno »Priznanje samoupravljalcu« za leto 1984 tov. GOLEZ Lidiji.

Tov. Golez Lidija združuje delo v Železarni Store že skoraj 30 let in to ves čas v delovni skupnosti za finančno računovodske posle. Vseskozi je opravljala zelo zahtevne in odgovorne naloge, zadnjih 10 let pa opravlja dela in naloge vodje področja za finančna posla.

Vrsto let je bila izredno aktivna v samoupravnih organih in raznih komisijah, tako v svoji delovni skupnosti, kot na ravni delovne organizacije. Zadnja leta pa je prisotna na sejah samoupravnih organov v svoji delovni skupnosti kot vodstveni delavec, ki prav tako prispeva svoj delež k razvijanju samoupravnih odnosov. Njen delež pri graditvi samoupravne socialistične skupnosti je velik, tako v sedanjem trenutku, kot v preteklosti. Zlasti velik prispevek pa je vedno dajala pri graditvi in krepitvi medsebojnih človeških odnosov.

V preteklih dveh mandatih je opravljala funkcijo predsednika samoupravne delavske kontrole in bila delegat zbora Temeljne banke Ljubljanske banke Celje, še sedaj pa opravlja zahtevne naloge pomočnika narodne zaščite v delovnih skupnostih Železarne Store. Prav tako je zelo aktivni član Zveze računovodskih in finančnih delavcev Slovenije. Poznamo jo kot dolgoletno prizadevno članico aktiva žena v delovni organizaciji.

Poleg njenega delovanja v železarni pa je poznana tudi po veliki aktivnosti v krajevni skupnosti Store in je že drugo mandatno obdobje delegat zbora krajevnih skupnosti občinske skupščine Celje. Poleg raznolike dejavnosti v samoupravnih organih, družbeno političnih organizacijah, krajevni samoupravi in opravljanja odgovornega dela v delovni skupnosti za finančne in računovodske posle, pa še vedno najde čas za aktivno delo pri organizaciji Rdečega križa in Klubu krvodajalcev. V letu 1984 je prejela tudi zlato značko krvodajalca.

Na osnovi razpisa odbora za sindikalna priznanja pri republiškem svetu Zveze sindikatov Slovenije je bilo priznanje in nagrado samoupravljalca za leto 1984 podeljeno tov. KAVKA Francu.

Tov. Kavka Franc se je rodil 15. 12. 1930 leta v Ljubljani. V Železarni Store je bil zaposlen od 28. 6. 1946 leta, po poklicu je metalurški tehnik in je nazadnje opravljal dela in naloge »vodja področja za samoupravna razmerja in informiranje« v delovni skupnosti za kadre in splošne zadeve. S 1. 4. 1984 je prevzel odgovorno delo organizacijskega sekretarja na občinski konferenci ZKS Celje. Izhaja iz delavske družine, oče je bil livar in mati gospodinja. V osnovno šolo je hodil v Storah in Celju. Njegovo prvo delovno mesto je bilo v laboratoriju jeklarne. Želja za znanjem ga je gnala, da je ob delu končal srednjo metalurško šolo. Zaradi potreb po strokovnih kadrih je bil premeščen v oddelek za izobraževanje, kasneje pa na pobudo družbeno političnih organizacij v železarni na dela in naloge vodje področja za samoupravna razmerja in informiranje. Član Zveze komunistov je od leta 1952.

Tov. Kavka Franc je vesten in marljiv delavec, tako pri opravljanju svojih delovnih zadolžitve, kot pri izvrševanju družbeno političnih in samoupravnih nalog. Izjemen je njegov doprinos k razvoju samoupravljanja v železarni. Pod njegovim strokovnim vodstvom je zelo zaživelo samoupravno življenje, še posebne zasluge pa mu gredo za pozitivne vsebinskega dela samouravnih delovnih skupin in delegacij, ter konferenc delegacij za zbor združenega dela občinske skupščine in samoupravnih interesnih skupnosti. S svojim delom na tem področju je dal pomemben prispevek k uveljavljanju in razvoju delegatskega sistema in delegatskih odnosov v vseh oblikah samoupravnega povezovanja delavcev v delovni organizaciji kot tudi v krajevni skupnosti. Poleg zahtevnega dela na področju samoupravnih odnosov, je opravljal tudi nalogo glavnega urednika Storskega železarja, ki je tudi po njegovi zaslugi postal zelo bran med delavci in krajani. Sprejete dolžnosti, ki jih v njegovem dolgoletnem delu ni bilo malo je vedno vestno in odgovorno izvrševal. Zaupanje, ki so ga imeli delavci do njega, kot človeka ga je pripeljalo do tega, da je sprejemal postopoma vse odgovornejše funkcije. Tako je že leta 1958 bil predsednik delavskega sveta uslužbenec v delovni organizaciji. Leta 1965 je postal predsednik upravnega odbora, v naslednjih letih je vodil razne komisije pri centralnem delavskem svetu. Leta 1978 je sprejel funkcijo predsednika delavskega sveta delovne organizacije, takoj zatem pa je opravljal odgovorno funkcijo predsednika izvršilnega odbora delavskega sveta SOZD Slovenske železarne. Že navedeno kaže na njegovo veliko angažiranost na samoupravnem področju, poleg tega pa je vseskozi aktivno deloval v družbeno političnih organizacijah, v vrstah ZRVS, krajevni samoupravi, društvih ter organizacijah. Večkrat je bil član občinske konference ZKS Celje in njenih organov.

Za svoje nesebično in požrtvovalno delo na vseh področjih življenja je prejel že tudi več priznanj in odlikovanj. Leta 1968 orden za vojne zasluge s srebrnimi meči, leta 1974 medaljo dela, leta 1978 orden zaslug za narod s srebrno zvezdo, diplomoma samoupravljalca Železarne Store, zlato plaketo republiške konference ZRVS in druga priznanja in pohvale s področja SLO in športa.

STORSKI ŽELEZAR – glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA STORE – izhaja 2-krat mesečno – Uredniški odbor: Tomažin Ana, Verbič Stane, Kragelj Jože, Marolt Boris, Andrenšek Franc, Kocman Vojko, Renčelj Vlado, Grosek Rajko – odgovorni in glavni urednik Pungartnik Oto. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (St. 421 – 1/72 z dne 20. 2. 1974) – tisk Aero Celje – TOZD Grafika – rokopisov ne vračamo.